

Nr 60.

Godkänd av första kammaren den 4 april 1916.

Godkänd av andra kammaren den 4 april 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående årligt understöd åt vissa befattningshavare vid telegrafverket, ävensom i ämnet väckta motioner.

(Bankoutskottets utlåtande nr 14.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 5, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 14 sistlidne januari, föreslagit riksdagen bland annat medgiva, att envar av ingenjören *Johan Vilhelm Löfmark*, extra telefonreparatören *Per Olsson* samt växelstationsföreståndarinnorna *Hilda Beata Andrea Napolea Hellberg* och *Ida Amalia Erikson* må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel uppbära under sin återstående livstid årligt understöd till belopp av, Löfmark 1,800 kronor, Olsson 975 kronor, Hellberg 600 kronor och Erikson 500 kronor, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket.

Riksdagen har på de i statsrådsprotokollet anförda skäl medgivit, att envar av nedannämnda personer må från och med månaden näst efter den, under vilken vederbörande entledigas från anställning vid telegrafverket, av telegrafverkets medel uppbära under sin återstående livstid årligt understöd, att utbetalas i den ordning, som gäller för fyllnadspensioner från telegrafverket, samt till belopp av

- a) ingenjören Johan Vilhelm Löfmark ettusen åttahundra kronor,
- b) extra telefonreparatören Per Olsson niohundrasjuttiofem kronor,
- c) växelstationsföreståndarinnan Hilda Beata Andrea Napolea Hellberg sexhundra kronor samt
- d) växelstationsföreståndarinnan Ida Amalia Erikson femhundra kronor.

I förenämnda proposition har Eders Kungl. Maj:t vidare, under åberopande av förut omförmälda statsrådsprotokoll över civilärenden, föreslagit riksdagen medgiva, att interurbantelefonisten *Amalia Josefina Larsson* må, utan hinder därav att hon kvarstår å den före 1908 års ingång gällande avlöningsstat, vid avgång ur telegrafverkets tjänst den 1 maj 1917 komma i åtnjutande av pension i enlighet med de bestämmelser, som enligt kungl. kungörelsen den 14 september 1914 angående ändrad lydelse av § 7 i avlöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket den 11 oktober 1907 gälla beträffande pensionering av interurbantelefonist å nya avlöningsstaten.

I sammanhang härmed har riksdagen till behandling förehått en inom riksdagen väckt motion, vari hemställts, att riksdagen ville bevilja interurbantelefonisten *Amalia Larsson* i Filipstad en fyllnadspension av 350 kronor årligen under hennes återstående livstid från och med april månads utgång 1916, då hon efter uppnådda 67 års ålder och 32 tjänstår från sin tjänst avgår.

Riksdagen har bifallit den i ämnet väckta motionen.

Slutligen har riksdagen till behandling förehått en inom riksdagen väckt motion, vari hemställts, att riksdagen måtte bevilja vardera av f. föreståndarinnorna fröken *Maria Christina Carlbom* och änkefru *Ida Amalia Maria Biengräber* i Göteborg en förhöjning uti de till dem utgående årliga understöd med 300 kronor, så att vardera av dem f. o. m. den 1 januari 1917 ägde att under sin återstående livstid uppbära årligt understöd till belopp av åttahundra kronor.

Med bifall till Eders Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning beviljade 1909 års riksdag envar av föreståndarinnorna *Maria Christina Carlbom* och änkan *Ida Amalia Maria Biengräber*, född *Jakobsson*, från och med ingången av samma år av telegrafverkets medel under deras återstående livstid årliga understöd till belopp av 500 kronor.

Av vad i motionen anförts och av tillgängliga handlingar i övrigt framgår, att *Carlbon* och *Biengräber* antagits till föreståndarinnor, då Belltelefonbolaget år 1881 började sin verksamhet i Göteborg samt att de, även efter det telegrafverket övertagit Bellbolaget, bibehållit dessa

befattningar till den 1 december 1901, från vilken tid de tjänstgjort å katalogexpeditionen vid Göteborgs station.

Enligt vad som anfördes vid ärendets föredragning år 1909 inför Eders Kungl. Maj:t, hade vid avvägningen av lämpliga understödsbelopp åt ifrågavarande personer hänsyn ansetts icke blott böra tagas till den relativt korta tid, de varit anställda i telegrafverkets tjänst, utan syntes, genom att vid inköp av de enskilda telefonnäten jämväl låta en del av dessas personal övergå i statens tjänst, staten hava tillförbundit sig att ifråga om deras pensionerande låta dem räkna sig till godo även den tid de varit anställda i de enskilda telefonbolagens tjänst. Det för Carlbom och Biengräber ifrågasatta beloppet, 500 kronor, hade år 1905 i årligt understöd tillerkänts ett skrivbiträde.

Då emellertid, enligt vad utredningen giver vid handen, Carlbom och Biengräber ej mindre än omkring 20 år tjänstgjort såsom föreståndarinnor, vill det synas riksdagen att, ehuru de icke vid sin avgång från tjänsten fortfarande innehaft samma befattningar, större hänsyn bort tagas till denna deras tjänstetid än som skett. Riksdagen har därför icke något att invända mot en höjning av deras pensioner och lär icke något vara att erinra mot vad i motionen i detta avseende föreslagits.

På grund av det anförda har riksdagen medgivit,

a) att det av 1909 års riksdag åt f. föreståndarinnan Maria Christina Carlbom beviljade årliga understöd, 500 kronor av telegrafverkets medel, må från och med den 1 januari 1917 utgå med ett till åttahundra kronor förhöjt belopp samt

b) att det av 1909 års riksdag åt f. föreståndarinnan änkan Ida Amalia Maria Biengräber, född Jakobsson, beviljade årliga understöd, 500 kronor av telegrafverkets medel, må från och med den 1 januari 1917 utgå med ett till åttahundra kronor förhöjt belopp.

Stockholm den 4 april 1916.

Med undersåtlig vördnad.